Pártnapokról jelentjük

A VII. ötéves terv fő feladatairól

Korom Mihály előadása Szegeden

A gazdaságpolitikánkkal foglalkozó pártnapi rendezvények sorában tegnap délután Szegeden a megyei tanács székházában került sor újabb előadásra, amelyet Korom Mihály, az MSZMP KB tagja, az Alkotmányjogi Tanács elnöke tartott. A széksorokban pedig a megyei tanács apparátusi pártszervezeteinek tagjai foglaltak helyet.

„Mindenki előtt nyilvánvaló, életünk alakulását alapvetően befolyásolják a gazdaság, a termelőmunka eredményei. Az elmúlt négy évtizedben volt olyan időszak, amikor egyes politikai feladatok kerültek előtérbe, így a felszabadulás után a hatalom megragadása, majd az ellenforradalmat követően a konszolidáció, míg ma, a VII. ötéves terv indításakor egyértelműen a gazdaság fejlesztésére kell a legnagyobb gondot fordítanunk" — hangsúlyozta előadása bevezetőjében Korom Mihály.

Ezt követően részletesebben is szólt azokról az objektív és szubjektív tényezőkről, amelyek nagymértékben befolyásolták a VI. ötéves terv teljesítését. Elmondta: elismeréssel kell szólni a dolgozók áldozatos munkájáról, az egyes kollektívák jobbító szándékú, eredményességre törekvő erőfeszítéseiről, de látnunk kell azt is, hogy az előirányzott tervtől való elmaradás nem írható csak a megromlott külső gazdasági feltételek rovására.

Számszerűen is felvázolta, hogy gazdaságunk egyes területein, így az iparban, a mezőgazdaságban, és az építőiparban mennyivel maradtunk el a tervezettől, majd szólt a reáljövedelmek alakulásáról, az életszínvonal megőrzése érdekében tett intézkedésekről és az árak alakulásáról. „Hazánk lakosságának politikai hangulata kielégítő, országszerte érezhető, hogy a dolgozók bizakodva, tenniakarással kezdték meg az új ötéves terv céljainak megvalósítását. Ez az optimizmus megalapozott, hiszen gazdaságunk az összes gátló tényező ellenére is megbízhatóan működik" — mondotta Korom Mihály.

Előadása második részében a VII. ötéves terv sikeres megvalósításának néhány feltételéről szólt részletesebben. Így kiemelte: az eddiginél is rugalmasabban kell alkalmazkodnunk a piaci körülményekhez, s legalább ennyire fontos, hogy a termelékenység oly sokat hangoztatott javítása ne csak cél, hanem valóság legyen. A népgazdasági egyensúlyok elemzésekor kitért arra, hogy nemcsak külső egyensúlyra, vagyis az export és import mérlegére kell gondolnunk, hanem arra is, hogy az elkövetkező időszakban változatlanul összhangban legyen az árualap és a kiáramló pénz. Továbbra is alapkövetelmény a teljes foglalkoztatottság fenntartása, de látnunk kell, hogy ez nem vállalati kategória, s épp ezért megoldása társadalmi feladat.

A jövő terveit elemezve Korom Mihály külön is foglalkozott a bérek, jövedelmek kérdésével. A lakosság jogos elvárása a fizetések reálértékének megőrzése, a fogyasztói árszínvonal növekedésének mérséklése, de mindezek csak jobb szervezettséggel, nagyobb figyelemmel, a munkaidő tartalmasabb kihasználásával érhetők el. Ez persze csak az egyik oldal, az oly sokat vitatott szabályozóknak is jobban kell ösztönözniük, mint ahogy nagyobb gondot kell fordítani az időnként jelentkező ellentmodások, (s itt a főmunkaidőben végzett tevékenységről, valamint a vállalati gazdasági munkaközösségekről szólt az előadó) feloldására is. Az emberi tényezőkben rejlő lehetőségek hatékonyabb kihasználásáról szólva hangsúlyozta: a dolgozói kollektívákat az eddiginél jobban be kell vonni a tervezésbe, a végrehajtásba, de az egyszemélyi felelősség elvének csorbítása nélkül.

„A VII. ötéves tervben reális célokat fogalmazott meg az ország vezetése. Ha a megvalósítás során sikerül hiányosságainkból lefaragni, öt év múlva már úgy fogalmazhatunk, terveink teljesíthetők is voltak" — foglalta össze gazdaságunk általános kérdéseivel foglalkozó gondolatait az előadó.

A pártnapi előadás befejező részében a hallgatóságot közvetlenebbül is érintő témáról volt szó — tanácsaink feladatairól az ötéves terv teljesítésében. A helyi önkormányzatról szólva pozitív változásként említette Korom Mihály, hogy a döntések megalapozottságát biztosító anyagi fedezet tekintetében több változás történik. Megszűnt a túlzottan kötött tervezés, szabadabban dönthetnek a helyi tanácsok a pénzeszközök felhasználásáról is. Ami viszont több munkát ró a megyei, városi, községi tanácsoknál dolgozókra egyaránt: mind nagyobb gondot kell fordítani a helyi erőforrások feltárására, hiszen az állami támogatás mértéke tovább nem növelhető.

Végül Korom Mihály szólt még a településfejlesztés nyitottságának, a lakosság mind aktívabb bevonásának fontosságáról, az állampolgárok és a tanácsok kapcsolatának javításáról, s egy alaköveteimményről a tanácsok munkáját napjainkban is károsan befolyásoló bürokráciának csökkentéséről.

*

Korom Mihályt a délelőtti órákban a megyei pártbizottságon *Szabó Sándor*, a megyei pártbizottság első titkára, és *Papdi József*, a megyei tanács elnöke fogadta és tájékoztatta a megye gazdasági, társadalmi és kulturális életéről. Megbeszélést folytattak időszerű politikai kérdésekről, majd Korom Mihály látogatást tett a szegedi Munkásmozgalmi Múzeumban, a délutáni órákban pedig a szegedi Somogyi Könyvtárban.

*

Bukta László, az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal elnökhelyettese tegnap, a Szegedi Szalámigyár és Húskombinátban tartott pártnapot. Megtekintette a nagyvállalat rekontsrukciós építkezéseit, majd megbeszélést folytatott Szabó Sándorral, a megyei pártbizottság első titkárával.

Bátyi Zoltán

Ülést tartott a Minisztertanács

A kormány Tájékoztatási Hivatala közli: a Minisztertanács csütörtöki ülésén megtárgyalta a sajtóról szóló törvényjavaslatot, és úgy döntött, hogy azt az Országgyűlés elé terjeszti.

A kormány módosított néhány társadalombiztosítási jogszabályt. Így — többek között — 1986. március 1-jétől a gyermek másfél éves koráig terjesztette ki a gyermekgondozási díjra való jogosultságot, egyszerűsítette a jogosultság megállapításának módját. (MTI)

Hat megye együttműködése

A Fejér, a Győr-Sopron, a Komárom, a Pest, a Vas és a Veszprém megyei tanács tervosztályának vezetői tanácskoztak csütörtökön Tatabányán; településfejlesztési elképzelésekről, tervezési módszereikről tájékoztatták egymást. Azt is számba vették, hogy milyen feladatokat tudnak együttesen megoldani. Komárom megyei segítséggel akarják például megjavítani a megyehatárral szomszédos néhány Pest megyei község ivóvízellátását: a dorogi karsztvíz elvezetését tervezik ezekre a településekre. A Fejér megyei Pusztavámra is a Komárom megyei regionális vízműrendszerből kérnek egészséges karsztvizet. A bokodi hőerőműből kikerülő pernye hasznosításával évi 240 000 köbméter falazóblokk készítésére gázbetongyár épül Oroszlányban. Az új üzem termékére — amely főleg családi házak és gazdasági épületek létesítésére alkalmas — a szomszédos megyék is számíthatnak.

Együttműködést alakítanak ki a megyék a munkaerő-gazdálkodásban is. A győri Rábatex például varróműhelyeket nyitott, illetve nyit a nők foglalkoztatására Komárom megyei községekben. A Komárom megyei szociális foglalkoztató a Fejér megyei Bicskén nyitott üzemet. A Komárom megyei bányákban dolgozók közül sokan Fejér megyében laknak. A részükre épülő bányászlakásokhoz a Fejér megyei tanács biztosít építési telket. Szorgalmazzák a megyék, a határaikat átlépő autóbuszjáratok közlekedésének javítását. A Bős—nagymarosi vízlépcsőrendszer is sok közös munkát ró a Győr-Sopron, Komárom és Pest megyei tanácsokra, ezért elhatározták, hogy e megyék tervgazdasági bizottságai rövidesen együttes ülésen veszi számba a közös feladatokat.

A hat megye tanácsi vezetői néhány évvel ezelőtt írtak alá együttműködési szerződést. Ennek alapján alakítottak ki tervszerű együttműködést. Rendszeresen megszervezik például a közművelődési szakemberek tapasztalatcseréjét is, lehetőséget teremtettek a képzőművészek kölcsönös bemutatkozására, valamint az öntevékeny művészeti együttesek legjobb módszereinek az átadására. (MTI)

Ma kezdődik a szakszervezetek kongresszusa

Több mint 800 küldött, valamint a hazai és külföldi meghívott vendégek részvételével ma reggel 9 órakor, az Építők Rózsa Ferenc Művelődési Házában megkezdi tanácskozását a magyar szakszervezetek XXV. kongresszusa. Gáspár Sándornak, a SZOT elnökének előterjesztése alapján megvitatják a Szakszervezetek Országos Tanácsának beszámolóját a XXIV. kongresszus óta végzett munkáról és a magyar szakszervezetek soron következő feladatairól. Megvitatják a számvizsgáló bizottság jelentését, amelyet Biszku Béla, a bizottság elnöke terjeszt elő. Végül megválasztják a Szakszervezetek Országos Tanácsát és a számvizsgáló bizottságot, a SZOT pedig megválasztja a szakszervezetek egyéb vezető szerveit és tisztségviselőit.

Alapszervezeti taggyűléseken, fővárosi, megyei küldöttértekezleteken, ágazati kongresszusokon értékelték az elmúlt hetekben a szervezett dolgozók, a tagok és a küldöttek az eltelt öt esztendő eredményeit és gondjait, meghatározták a következő öt év legfontosabb feladatait, és megválasztották az ágazati szakszervezetek különféle rendű-rangú tisztségviselőit.

Ezeken a gyűléseken szóba kerültek a tagságot leginkább foglalkoztató kérdések. S mivel a szakszervezetek legnagyobb számban a bérből és fizetésből élőket tömörítik magukban, nincs mit csodálkozni azon, hogy leginkább az idei tartozó népes rétegek szaporodó gondjai, no meg a munkával kapcsolatos nézetek, vélekedések, hiányosságok és javaslatok kerültek elsősorban felszínre. E tanácskozások legfontosabb — és talán a legörvendetesebb — tanulsága az, hogy növekedett az érdeklődés a szakszervezetek munkája iránt, az értekezleteken az alapszervezeti tagok részvételi aránya felülmúlta a korábbi évekét. Fontos az is, hogy a dolgozók a helyi és a társadalmi közügyekben őszintén, nyíltan mondták el a véleményüket. A bírálatok, a panaszok is elsősorban arra irányultak, hogyan lehetne változtatni valamely kifogásolható helyzeten, gyakorlaton. Ez a jobbító szándék jellemezte eddig a szakszervezeti tanácskozásokat, s megvan minden remény arra, hogy így legyen a szakszervezetek kongresszusán is.

Éppen az előző tanácskozások tapasztalataiból kiindulva, nem nehéz megjósolni, hogy miről esik majd a legtöbb szó a kongresszuson. Tény ugyanis, hogy erre az eseményre a korábbinál nehezebb, ellentmondásosabb gazdasági és társadalmi helyzetben kerül sor. Az elmúlt öt évben — mint annyi átfogó értékelés megállapította már — a gazdasági növekedés megtorpant, országos átlagban csökkentek a reálbérek. Nagy társadalmi vívmányunk, hogy átlagában sikerült megőrizni az életszínvonalat, de ezért sok területen nagy árat kellett fizetnünk; egyes rétegek életkörülményei romlottak, egyes társadalmi feszültségek felerősödtek az utóbbi években. Nos, úgy tűnik — erre utalnak az eddig megtartott szakszervezeti tanácskozások —, hogy ezek a nehézségek nem távolították el a tagságot a mozgalomtól, hanem éppen ellenkezőleg, közelebb hozták őket. Ez érthető is, hiszen nehezebb időkben az embereknek nagyobb szükségük van arra, hogy védjék, képviseljék az érdekeiket. Márpedig a szakszervezetek leginkább erre „esküdtek fel". Mindebből persze egyben az is következik, hogy jelentősen növekedtek a tagok igényei a mozgalommal szemben. Ma már nemigen hagyják meg a posztján azt a szakszervezeti tisztségviselőt, aki a bélyegpénzek összeszedésén kívül másra nem használható.

Megnövekedett tehát napjainkban a szakszervezetek érdekfeltáró, -ütköztető és -képviselő szerepe, s a kérdés most az, hogy vajon a mozgalom egészében és részeiben meg tud-e felelni ezeknek a nagyobb és sokrétűbb feladatoknak. Elvileg minden lehetőségük megvan a szakszervezeteknek arra, hogy felnőjenek ezekhez a követelményekhez, hiszen tevékenységükben nagyfokú önállóságot élveznek, sőt támogatja őket a párt: „Továbbra is vegyenek részt a politika kimunkálásában, elfogadtatásában és megvalósításában. Erősítsék érdekvédelmi, érdekképviseleti tevékenységüket, mert ez a feltétele annak, hogy befolyásuk fokozódjon... A szakszervezetek éljenek azzal a lehetőséggel, amelyet a vállalati önállóság teremt a tevékenységükhöz." (Idézet az MSZMP XIII. kongresszusának határozatából.)

A feltételek, a lehetőségek tehát megvannak, a kérdés csak az, hogy a szakszervezetek vajon élni is tudnak-e velük? A tagság részéről eddig elhangzott bírálatok azt jelzik, hogy nem mindig. Sokak szerint például nagy szükség volna arra, hogy a szakszervezetek a jövőben a különféle dolgozói rétegek és csoportok bizonyos mértékig egymástól eltérő, illetve más-más hangsúllyal felvetődő érdekeit jobban ismerjék meg, tárják fel, és differenciáltabban képviseljék azokon a fórumokon, ahol szavuk van.

Vannak a mozgalomnak tisztázatlan vagy viszonylag kevéssé tisztázott kérdései, amelyekkel kapcsolatban a tagok határozott állásfoglalást várnak a kongresszustól. A korábbi tanácskozások vitáiban is számtalanszor felvetődött például a vállalati gazdasági munkaközösségek és a szociálista brigádok eltérő megítélésének és anyagi megbecsülésének problémája, amellyel kapcsolatban az utóbbi években számos magyarázat és állásfoglalás született, ám úgy tűnik, ezekkel egyelőre nem sikerült megválaszolni a dolgozókat igencsak foglalkoztató kérdéseket. Sok helyütt nem világos a vállalati tanácsok, önkormányzati és a szakszervezeti szervek hatáskörének elkülönültsége.

Bizonyos jelek arra utalnak, miközben a szakszervezetek egyre többet tesznek azért, hogy a dolgozókat érintő ügyes-bajos dolgokat minél demokratikusabb szellemben és keretek között intézzék el, addig a saját háza táján is van még mit tenniük a mozgalom belső demokratizmusának javításáért. Példa erre az üdülési idő csökkentésével kapcsolatos döntés, amely előtt, úgy látszik, nem ismerték meg eléggé a tagság vélekedését, akaratát.

Témában tehát nem lesz hiány a szakszervezetek ma kezdődő kongresszusán, s az is világos, hogy a küldöttekre igen nehéz, felelősségteljes munka vár, ha el akarják végezni mindazt a rengeteg feladatot, amelyet korunk kérdései, problémái rájuk róttak. Márpedig — az eddigi tanácskozások tapasztalatai arra utalnak — elhatározott szándékuk, hogy ezt a munkát véghezvigyék

Karcagi László

Változások a munkarendben

A Minisztertanács rendelete és az Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal elnökének rendelkezése szerint a munka jobb szervezése, a munkaidő hatékonyabb kihasználása érdekében az ünnepek táján 1986-ban is sor kerül munkanap-áthelyezésekre, illetve az idén először néhány munkaszüneti napon a korábbi gyakorlattól eltérően változik a munkarend.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján a munkaszüneti napok torlódása miatt két idei vasárnapot — az április 6-ait és a december 28-ait — olyan munkanappá nyilvánítottak, amely helyett, annak időtartamával megegyező szabadidő, két szabadnap jár a dolgozóknak. Az április 6-ai és a december 28-ai munkáért járó bért azokban a hónapokban kell elszámolni, amikor azt ténylegesen ledolgozták. A két vasárnapért járó szabadnapokat a dolgozóknak még az idén ki kell venniük. Erre — a munkáltatóval egyetértésben — akár előre is lehetőség van, figyelembe véve a termelés zavartalanságát. A kivett két szabadnapra természetesen nem jár munkabér, hiszen azt áprilisra és decemberre mindenképpen kifizetik. Ez nem vonatkozik a havibéres dolgozókra; ők áprilisban és decemberben is ugyanazt a fizetést kapják, amit egyébként minden hónapban, s így természetesen járandóságuk akkor is változatlan marad, amikor kiveszik ezt a két szabadnapjukat.

Az elmúlt évek gyakorlatához hasonló munkanap-áthelyezésre kerül sor május elsejét követően, mert az ünnep csütörtökre esik. Így május 1-je, csütörtök munkaszüneti nap, május 2-a, péntek lesz a heti pihenőnap, május 3-a, szombat változatlanul a heti szabadnap, míg május 4-e, vasárnap munkanap lesz a péntek helyett.

Ugyancsak változik a munkarend a karácsonyi ünnepek táján. Karácsony, december 25-e és 26-a, csütörtökre és péntekre esik, ezért az ünnepekre való készülődés megkönnyítésére a december 27-ei szombat helyett december 24-én, szerdán lesz a heti szabadnap. Így, a karácsonyhoz három munkaszüneti nap — szerda, csütörtök és péntek — kapcsolódik. A hétvége — december 27-e és 28-a — viszont munkanap, mert a szerda helyett szombaton dolgoznak az érintett vállalatok, s ekkor lesz az egyik munkanappá nyilvánított vasárnap.

Szilveszter miatt is munkanap-áthelyezésre kerül sor. December 31 én, szerdán a szombatnak megfelelő szabadnap lesz, január 1-je, csütörtök, újév napja pedig munkaszüneti nap. Január 2-a, péntek, s (a szerdai nap helyett) január 3-a, szombat rendes munkanap.

A lakosság megfelelő ellátása és a szolgáltatások zavartalansága érdekében az illetékes miniszterek az általánostól eltérő munkaidő-beosztásban dolgozók munkarendjét a fentiekhez igazodva, külön szabályozzák.

A rendelkezések, valamint a munkarend változtatásával kapcsolatos módszerek egységes értelmezéséről szóló tájékoztató a Magyar Közlöny 1986. február 13-i számában jelent meg. (MTI)

Gertler Endre kitüntetése

Gertler Endre Belgiumban élő magyar hegedűművésznek, a Belga—Magyar Baráti Társaság elnökének a magyar zenekultúra nemzetközi megismertetésében és a magyar—belga kulturális kapcsolatok elmélyítése érdekében kifejtett több évtizedes munkássága elismeréseül *az Elnöki Tanács a Béke és Barátság Érdemrendet adományozta*

A kitüntetést a brüsszeli magyar nagykövetségen rendezett fogadás keretében, amelyen a belga művészeti és kulturális élet több kiemelkedő személyisége vett részt, *Németh József*, hazánk brüsszeli nagykövete adta át. Egyben átnyújtotta az 1925-ben a budapesti zeneakadémián végzett művésznek a főiskola gyémántdiplomáját is